

சங்கநூல் ஒற்றுமை

திருமழிசையாழ்வாருக்கு “உறையிலிடாதவர்” என்ற ஒருதிருநாமம் பூர்வாசார்யர்களால் சாத்தப்பட்டுள்ளது. உருவின வாளை உறையிலிடாதே போர்செய்யும் வீரனைப் போலே, திருமாலின் பரத்வத்தையும் மற்ற தெய்வங்களின் தாழ்வுகளையும் தம்முடைய நான்முகன் திருவந்தாதி, திருச்சந்தவிருத்தம் ஆகிய இருதிவ்யப்ரபந்தங்களிலும் பாட்டுத் தோறும் இவ்வாழ்வார் பறைசாற்றியுள்ளார் என்பது இத்திருநாமத்தின் கருத்தாகும். மற்ற திவ்யப்ரபந்தங்களில் உள்ளதைவிட இவருடைய இரண்டுப்ரபந்தங்களில் மற்ற தெய்வங்களின் தாழ்வு மிகுதியாகக் கூறப்பட்டிருப்பது வெளிப்படை. இதற்குக் காரணம் இவருடைய அவதாரம் தமிழக வரலாற்றில் ஒரு திருப்புமுனையான கரல கட்டத்தில் நிகழ்ந்ததேயாகும், இதைச் சிறிது விவரிப்போம். தமிழகத்தில் எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு என்னும் இலக்கிய நூல்களும் தொல்காப்பியமாகிய இலக்கணநூலும் இப்போது கிடைக்கும் தமிழ்நூல்களில் மிகப் பழமையானவை என்பது அவற்றின் நடையிலிருந்தும், சொல்லாட்சியிலிருந்தும் தெரிகிறது. அந்த நூல்களை—குறிப்பாகக் கடவுள் வாழ்த்துக்கள் நிறைந்த பரிபாடலை—நடுநிலைநின்று ஆராய்ந்தால் அக்காலத்துத்தத்துவ சமயநிலைகள் தெளிவாக விளங்குகிறது. சுருக்கமாக அவற்றைப்பின் வருமாறு கூறலாம். (1) சங்ககாலச்சான்றோர்கள் வடமொழியில் அமைந்த வேதங்களுக்கும், அவற்றை ஒதிய அந்தணர்களுக்கும், அவற்றைப் பிரசாரம்செய்த ஸ்ரீவைஷ்ணவ த்ரிதண்டி ஸந்யாஸிகளுக்கும் மிகச்சிறந்த மதிப்பளித்து வந்தார்கள். (2) திருமால் ஒருவனையே வேதத்தில் பறை சாற்றப்படும் முழுமுதல்வனாக சான்றோர்களைவரும் ஏற்றுக் கொண்டிருந்தனர். (3) பரம்பொருளுக்கே உரிய—உலகனைத்

தையும் படைத்த முதல்வனாயிருக்கை, வீடுபேற்றை அளிப்பவனாயிருக்கை, உலகெங்கும் நிறைந்தவனாயிருக்கை முதலானபெருமைகள் திருமாலேத்தவிர வேறெந்த தெய்வத்திற்கும் சங்க நூல்களில் சொல்லப்படவில்லை. (4) திருமாலுக்குப் பெருமையைக்கூறும் அவதாரக் கதைகள் முதலானவை சிறப்பாக விளக்கப்பட்டுள்ளன. சிவபுராணம், கந்தபுராணம் முதலான பிற்காலப் புராணங்களில் திருமாலுக்குத் தாழ்வு கூறுவதற்காகக் கற்பனையாகப் புனைப்பெற்ற அடிமுடி தேடிய கதை, கண்ணைப்பிடுங்கி அர்ச்சனை செய்த கதை, விஷ்ணுவின் அவதாரங்களை சிவன்பங்கப்படுத்தியதாகக் கூறும் கதைகள் முதலானவற்றில் ஒன்றுகூட சங்கநூல்களில் இடம் பெறவில்லை. (5) 'எல்லாதேவர்களும் திருமாலிடமிருந்தே தோன்றினர் என்று பலவிடங்களில் பறைசாற்றப்பட்டது. அதேபோல் திருமாலேப் பிறப்பித்தவர் எவரும் இல்லை என்றும் சங்கநூல்களில் முழுங்கப்பெற்றுள்ளது. (6) 'உலகம் பொய்' 'ஜீவன் பிரம்மமாகி விடுவதே மோக்ஷம்' என்னும் அத்வைதக் கொள்கையும் சங்கநூல்களில் எங்கும் ஆதரிக்கப்படவில்லை. (7) 'அனைத்தும் நீ அனைத்தின் உட்பொருளும் நீ ஆதலின்' [மூன்றும் பரிபாடல்] 'ஏமம் ஆர்ந்த நிற்பிரிந்து மேவல் சான்றன எல்லாம்' [நாலாம்பரிபாடல்] 'இனைத்தென எண்வரம்பறியா யாக்கையை' [மூன்றும் பரிபாடல்] முதலான பரிபாடல் வரிகளிலிருந்து உலகனைத்தும் திருமாலின் சரீரமாயிருப்பதாலேயே அவன் உலகனைத்தும் ஆகிருன் என்னும் விசிஷ்டாத்வைத ஸ்ரீவைஷ்ணவமதத்தின் தனிப்பெரும் கொள்கையே சங்ககாலச் சான்றோர்களால் ஆதரிக்கப்பட்டுள்ளது. (8) சங்ககாலத்தில் ஜைனம் பௌத்தம் முதலான வேதத்திற்குப் புறம்பான மதங்களும், திருமாலேத்தவிர வேறொரு தெய்வத்திற்கு முதன்மை கூறும் எந்தவொரு மதமும் சங்ககாலச்சான்றோர்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. பிரமன், சிவன், முருகன், காடுகாள்

எனப்படும் காளி, இந்திரன், வருணன் முதலான தெய்வங்களெல்லாம் பல அருஞ்செயல்களைப் புரியவல்ல சக்தி மிக்கவராகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனரே யொழிய திருமாலேப் போலே வேதத்தில் காட்டப்பட்டுள்ள முழுமுதல்வனாகக் குறிப்பிடப்படவில்லை. சங்க காலத்திலும் அதற்குப் பிறகு தோன்றிய சிலப்பதிகாரம் முதலான காப்பியங்களிலுங்கூட சிவனுக்குப்பிள்ளையாக விநாயகர் என்னும் பிள்ளையார் இருந்ததாகக் காணப்படவில்லை என்பதும் இங்கு நோக்கத் தக்கது. இவற்றிலிருந்து சங்ககாலத்தில் விசிஷ்டாத்வைத ஸ்ரீவைஷ்ணவமதமே வேத மதமாகச் சான்றோர்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது என்று தெளிவாகிறது.

சங்ககாலத்திற்குப்பிறகு தமிழகத்தில் களப்பிரர் ஆட்சி ஏற்பட்டதென்றும், அப்போது ஜைனம் பௌத்தம் முதலான மதங்கள் தலையெடுக்கத் தொடங்கின என்றும் வரலாற்று ஆசிரியர்கள் கூறுகின்றனர். அக்காலத்திலேயே சைவாக மங்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு உயிர்ப் பலியை ஆதரிக்கும் காபாலிகம் காளாமுகம் முதலான சைவமதங்களும் தமிழகத்தில் தலையெடுக்கத் தொடங்கின என்பதும் வரலாற்று உண்மை. சிவனுக்குப் பரத்வம் கூறும் வாதம் பிற்காலத்திலேயே எழுந்தது. இதை மறுப்பதற்காகவே முதலாழ்வார்களின் அவதாரம் முதன்முதலில் நிகழ்ந்தது. "உரைநூல் மறை" [முதல் திருவ 5] முதலான விடங்களில் திருமாலே அபௌருஷேயமான வேதத்தில் முதல்வனாகக் கூறப்படும் பரம்பொருள் என்றும், சிவன் மனிதர்களால் ஆக்கப்பட்ட ஆகமங்களிலேயே முதல்வனாகக் கூறப்படுகிறான் என்றும் எடுத்துக்காட்டி, வைதிக மதத்தை நிலைநாட்டினார்கள் முதலாழ்வார்கள். இதுகாரணமாகவே பொய்க்கதைகள் புனையப்பெற்று விஷ்ணுவின் பரத்வத்தை மறைக்கும் முயற்சி சைவர்களால் மிகுதியாகச் செய்யப்படலாயிற்று. இப்படி உண்மைக்குப் பெருத்த ஊறு விளையும் நிலை ஏற்பட்டதாலேயே திருமழிசையாழ்வார்

உண்மையை நிலைநாட்டுவதற்காகக் கிளர்ந்தெழுந்து தம் முடைய இரு திவ்யப்ரபந்தங்களிலும் வேதங்களைப் பிரமாணமாகக்கொண்டு திருமாலே முழுமுதல்வென்றும், மற்ற தெய்வங்களுக்கு அப்பெருமையில்லையென்றும், வேதத்திற்குப் புறம்பான ஜைனம், பௌத்தம் முதலானவை நல்லோர்களால் விலக்கத்தக்கவை என்றும் அழுத்தமாக அருளிச்செய்தார். இப்படி உண்மையை நிலைநாட்டுவதற்காகவே மற்ற மதங்கள், அவற்றின் தெய்வங்கள் ஆகியவற்றின் தாழ்வை இவர் வலியுறுத்தியுள்ளார் என்பதைக்காட்டுவதற்காகவே-சங்ககாலப் பாடல்களுக்கு இவருடைய பாசுரங்களுக்கும் உள்ள ஒற்றுமை நம்மால் ஆங்காங்கு எடுத்துக்காட்டப் பெற்றது. இந்த உண்மை பிற்காலத்தில் மற்ற ஆழ்வார்களாலும் ஸ்ரீராமானுஜர் முதலான ஆசார்யர்களாலும் நிலைநாட்டப்பிற்று. இன்றளவும் வீறு பெற்று விளங்குகிறது.

